KI□P L□M THAN

Tôi sinh ra giữa núi rừng cao nguyên
Nơi Ba mẹ lưu đày kinh t□ mới
Những tháng ngày s□ng trong mi□n đen t□i
Nên tôi hi□u th□ nào là kh□ đau !
Những đứa tr□ □ nhà tự giữ nhau
Cho Ba mẹ vào rừng ki□m mây bán
Ba đi tr□m, lúc trời còn chưa sáng
Mẹ n□u cơm đ□ đó , r□i đi sau !
Chị □ nhà ph□i lo trước lo sau
Cơm độn khoai l□y cho em lót dạ
B□y kh□ đói, vờn quanh nhà chị C□
Ôm đàn em co dúm lại với nhau !
R□i những lúc mẹ v□ng nhà tôi đau
S□t rét rừng run từng cơn, tôi s□t
Chi□u t□i s□m người tôi như l□a đ□t
Ba mẹ sao hôm nay v□n chưa v□ !

Mẹ đi rừng ch□ng may mẹ bị té
Gãy cánh tay Ba ph□i d□t đi băng
Mẹ □ nhà chị em cứ lăng xăng
Hôm nay vui được □ nhà với mẹ !
Tôi nhõng nhẽo đòi quà mẹ khe khẽ
Chờ Ba v□ mẹ sẽ d□t đi mua
Đ□m từng giờ, đợi từng phút,xót chua
Ba đi rừng một mình r□i lạc l□i !
Trời mịt mù Ba l□n trong đêm t□i
Su□t đêm thâu Ba cũng ch□ng v□ nhà
Đ□t đu□t tìm trong muôn vạn xót xa
Lo cho Ba tôi cũng không ng□ được.
R□i có l□n Ba đi rừng trơn trượt
Rớt từ trên đ□u thác xu□ng h□ sâu
Họ khiên Ba trong chi□c võng đớn đau
Tôi nhìn Ba mà trong lòng ho□ng sợ !

Tu□i thơ tôi lớn lên như th□ đó !
Trong rừng thiên nước độc b□i vì đâu ?
Ki□p con người hay là ki□p ngựa trâu ?
Ki□p l□m than miệt mài trong đêm t□i .

Theo FB